

HALADÁS

VASÚTI
SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP
A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre ... .. 8 korona
Fél évre ... .. 4 korona
Negyed évre ... .. 2 korona

Szerkesztőség:

Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre ... .. 14.- kor.
Fél évre ... .. 7.- kor.
Negyed évre ... .. 3.50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a „Nemzeti balesetbiztosító részvénytárs.”-nál 3000 koronára halál esetére és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Mozgalmunk.

Miskolcz, 1904. február 20.

—ko— Mire e sorok napvilágot látnak, országszerte gyűléseznek a szárnyaskerék fiai, hogy a fizetésrendezés és a szolgálati pragmatika, ez a szálló ige végre-valahára testet is öltjön.

A miskolczi üzletvezetőség 17-es bizottsága már e hó 17-én határozott. Tekintetbe véve azt a körülményt, hogy a miskolczi üzletvezetőség altisztjei és szolgálói részéről ez ideig semmiféle kezdeményező lépés nem történt, a következő határozatot hozta:

„A bizottság határozatilag kimondja, hogy tekintettel azon elkeserítő állapotokra, hogy a máv. alkalmazottak anyagi helyzetének javítása immár a harmadik éve halogattatik, míg ezzel szemben az állami hivatalnokok anyagi helyzete, habár pótlék alakjában is, de már rendeztetett, a szombathelyi máv. tisztikar által megindított újabb mozgalmat annak jogosságára és indokoltságára való tekintettel, teljes mértékben helyesli. *Felkarolva és képviselve egyúttal az altisztek és szolgálók érdekeit is*, szükségesnek tartja a további teendők beható megbeszélése céljából Budapesten egy, az üzletvezetőségek székhelyein, valamint az igazgatóság kebelében alakult bizottságok tagjaiból álló nagygyűlésnek *mielőbbi megtartását*, ennek összehívására és előkészítésére pedig a kezdeményező szombathelyi máv. tisztikar mozgalmi bizottságát kéri fel.“

A többi helyi bizottságok gyűléseit a mai napon tartják meg; hogy milyen határozatot fognak hozni, azt előre nem tudhatjuk. A miskolczi helyi bizottság programjában két hatalmas momentumot látunk kidomborodni.

Az egyik az, hogy a régi s még mindig permanentiában levő 17-es bizottság, belátva a hivatalnoki mozgalom első nagy botlását, kiköszörülte a csorbát s programjába vette most az altisztek és szolgák érdekeinek felkarolását is. Így van ez jól. Sürgeti továbbá egy nagygyűlésnek mielőbbi megtartását. Ez a sürgetés a gyors cselekvésre itt teljesen indokolt, mert minden további késedelem magában rejti a veszélyt. A hosszas huza-vona, a folytonos tépelődés és a napról-napra növekedő keserűség árt nekünk, de árt az intézetnek, bontva a fegyelmet s lohasztja a munkakedvet.

Itt tehát az intézet és az alkalmazottak közös érdekében gyorsan kell tenni!

Üljön össze a nagybizottság mielőbb, válassza meg a kiküldendő képviselőket, kérjen fel annak élére egy neves és tevékeny férfit, kopogtassanak is-

mét ennek a 34000 mellőzött vasutas nevében, a kik már nem annyira a sérelem kireparálásáért, mint inkább kenyérért könyörögnek.

Ezt a könyörgést pedig vigye tovább az ügyünk iránt jó akarattal levő felsőbbségünk oda, a hol az erkölcsi elismerés mellé végre az anyagit is megadják.

Ha jutott mindenkinek, a ki eddig kért, jutni kell abból a szegény vasutas népnek is, a mely produktív munkát végez, milliók vagyoni- és életbiztonsága felett őrködik, előljár a munkában s a veszedelemben, de mindig hátul — a jutalmazásban.

Bajor és svájcei vasutak.

(Folytatás.)

A régi refectorium most étterem és kávéház. Hogy változik a világ sora! Ahol valahol a német római császár, a pápa, fejedelmek, bibornokok püspökök ültek az asztalok körül,

TÁRCZA.

Búcsú.

*Hozzád szól levelem, de hideg betűi
Nem tudnak — mint eddig — lángolni, hevülni,
Mert az én szerelmem halvány őszi rózsza,
Melynek levelét a vihar porba szórta;
Csalódás vihara a kétség porába . . .
Nem teremnek többé ábrándok nyomába.*

*Szívem kihűlt csillag, nem ragyog az égen;
Öröklüző napnak hittem még nem régen,
S már kiégett lángja, elveszett a fénye,
Dőre ifjuságnak sok színes reménye . . .
Múló, balga álom a lány szív szerelme,
Néhány könyvesep, s aztán már el van temelve.*

*Rózsaszín levélkék, elszáradt virágok
Az én bús emlékim. — Szerterfoszlott álmok!
Kimerve az utam . . . Elballagok rajta,
Messze vezet tőle a Te élted útja.
Én magam bolyongok, nincs küzdenem kiért
Úttalan utamon, czéltalan czéломért.*

△

A miskolezi tógátusok.

— A „Haladás“ eredeti tárczája. —

Irta: Putnoki Béla.

(Folytatás.)

III.

Az árvácska-virágok.

Közelegtek a husvéti ünnepek.

A barackfák, a selymes, kék égbolt alatt már pajkosan ringatták fehér virágjukat.

A böcs eklézsia, ha egy emberből állott volna, bizonyosan megdörgöli a füle tövét. Husvét ünnepe — tógátusok nélkül! Az őstorony kakasa lefordulna szégyenletében, ha a miskolezi eklézsia tógás ifjak közreműködése nélkül dicsérné az Urat azokon a magasztos ünnepnapokon.

Nosza stafétát Patakra! . . .

— Jertek vissza baránykaink! Im lássátok gráciánkat. Megengedjük, hogy ezentul himzett nyakravalókat is viselhettek, de sőt nem pirongatunk meg azért sem, ha netán gondőrebb léssen a fűrtötök ezentul, a mint azt iskolánk törvényei előírják!

A huszonhármakat Patakon tejbe-vajba fűrösztöttek.

Mindenha nagyszívűek voltak a protestáns deákok, az üngüket megosztották a kenyeres

ott most 30 pfennigért bárki megihatik egy fekete kávé.

A kolostor négyszögletes udvarát boltíves folyosó környezi, mely a középkorból vett festményekkel van ékítve.

Az *Insel-Hotel* közelében van a Rajnán átvezető régi nagy hid, melyet szobrok díszítenek.

Említésre méltó a hatalmas székesegyház is.

Rövid pár órai időzés után elindultunk Konstanzból, most már a „*Schweizerische Bundesbahnen*“ gyorsvonatával.

A svájci vasutak kocsijai kényelem dolgában messze mögötte maradnak a bajor, német, osztrák vasutaknak, nem is említve a magyar államvasutakat, melynek e tekintetben legalább az általam ismert vasutak között nem akad párja.

Mert ha például a porosz vagy bajor vasutak egyes vonataiban kényelmesebb kocsik is közlekednek, másrészt még a fővonalakon is ott kísértének a mai igényeknek nem igen megfelelő szakaszos kocsik is.

A svájci vasutak kocsijai kevés kivétellel mind középátjártauk, mindkét végükön nyitott plateauval, mint nálunk pl. a Bm kocsik. Az ajtó a szabadból egyenesen a kocsi belsejébe nyílik, a mely elrendezés egy olyan hideg országban, mint Svájc, igazán érthetetlen.

A kocsik belsejében a középben van az átjáró; az egész II-od osztályu kocsi két

részre van osztva, az egyik rész a dohányzók, a másik nem dohányzók részére; ezeken kívül más elkülönítés nincs. A kocsi fülkékre osztva nincs; a középben vezető ut két oldalán vannak az ülések, minden oldalon két személy részére; ilyen formán két oldalon négy négy ülés van egymással szemben s azután újból kezdődik a beosztás.

Egy kis nyugalomról, ledőlésről, pihenésről szó sem lehet, mert ha különben le is feketnének az ember, a rövid ülés végén lelőgnak a lábai, azonkívül fekvő párna sincsen.

Az I--II-od osztályu újabb kocsikban az I. oszt. részben a homlokajtón belépve egy oldalfolyosóra jutunk; az I. o. rész folyosós, de különben elég primitív; a II osztályban egy 8 üléses fülke van nem dohányzóknak, a többi rész egy helyiséget képez.

A világítás a fiakkerlámpa ősi világító rendszerétől egész a modern villamos világításig váltakozik.

Egyes kocsikban ugyanis az egyedüli világítást a kocsi oldalfalába beillesztett gertyavilágú lámpa terjeszti, melyet két oldalról tejüveg takar; hogy ez milyen világítást szolgáltat, el lehet képzelni; a mi olajos lámpabetéteink valóságos fényszórók hozzájuk képest.

A villanyvilágítás náluk is az accumulator rendszeren alapszik. A kocsikat a mozdonyból vett gőzzel fűtik s a Westing-

pajtással. Tellett is nekik az Isten és Lorántffy Zsuzsanna nagyasszonyom kegyelméből.

A huszonhármak gunyosan fogadták a miskolci eklézsia stafétáját. Kitért a lelkükből valami elfojtott keserűség. Tán nem is az ekléziát, hanem azt a czudar sorsot okolták nyomorult voltokért.

Egyhangú volt az üzenet: nem megyünk!

Az eklézsia minden hajszála felberzenkedett a büszke válaszára. Nem volt elkészülve ekkora rátartóságra! No, de hiszen tudjuk, mitől pusztul a légy! Majd visszajöttök a „togatus szüretre“.

A gyöngyvirág, rózsá- és mogyorószedés az Avason hajdanta ugyanis a togatus ifjak jussa volt. Még 1730-ban történt, hogy a városi tanács megfosztotta őket joguktól, mondván: „az gyöngyvirág-szedés, rózsá- és mogyorószedés az togatusoknak quod annis practizált vendégeskedéssel együtt a modo imposterum tollantassék.“

A togatusban szükölködő eklézsia, csakhogy visszaesalogassa ifjait, kijárta, hogy régi joguk, a „togatus szüret“ feltámadjon.

Haszonhajtó mulatozás volt, hát hitte az eklézsia, hogy a huszonhármak nem daczolnak, ha a követ újra elmegyén hozzájuk.

Rosszul számított az eklézsia. A huszonhármak már haragra lobbantak.

— Hol van még a „togatus-szüret“? Most zajlik a jég a Bodrogon, s míg eljő a nyár,

addig ugyan felkopna az állunk, ha nem volnának jó emberek a világon!

Az eklézsia felháborodott az ifjak renitenciáján, a mikor a hívívő másodszer is kudarczczal tért vissza.

Alea jacta est!

Az eklézsia kijátszotta az utolsó kártyát is.

— Szívünk szerelmes magzatai, jertek vissza! Lesz már eztán vacsora is, puha cipó, laczi-falat, olykor egy kis tűzköves is kottyán!

A huszonhármak azonban harmadszor már szóba sem állottak volt az eklézsia követével. Kurucz vérük irtózott a kalmárkodástól. Boldoguljon az eklézsia ahogy tud!

Beköszöntött a nagy-hét. Az eklézián már-már megesik a rettegett csúfság, ha az egyház bölcs férfainak eszébe nem ötlik, hogy hiszen más togatusok is vannak a világon, nem csak a miskolci huszonhármak. Ott vannak a pataki togatusok. Mézajku ifjak, járatosak az isteni szolgálatokban, nosza csak egy kérő epistolát nekik, járulnának Miskolczra a husvéti ünnepekre. Mesteri gondolat. Togatus is leszen és bosszút állnak a huszonhármakon. Lássák a kevelyek, hogy a miskolci ekléziával nem lehet pitykézni!

Vettek a pataki togatusok a miskolci egyház levelét és azt válaszolták, hogy ők nem selmák, de hív osztályosai a miskolci togatusok ezernyi bajának, jóban, rosszban kitartanak velük és bár

house fékrendszer van náluk is alkalmazásban.

Egyetlen vonaton utaztam egy direct kocsiiban a „Schweizerische Bundesbahnen“ vonalán, a melyben az a kényelem volt, hogy az átjárás nem a kocsik közepén, hanem az egyik oldalon vezetett végig és így négy ülés lévén egy sorban, legalább ki lehetett nyújtózkodni.

Ellentétben a „Schweizerische Bundesbahnen“-nel, a *Gotthard* vasutnak remek négy tengelyű, teljesen modern berendezésű kocsijai vannak.

Gentben láttam a „*Páris—Lyon közep-tengeri*“ vasut egynehány kocsiját. Lehet, hogy franciaországi vonalain más kocsik közlekednek, de az itt látott kocsik minden kényelem híján szűkölködő közönséges szakaszos kocsik voltak, olyanok, a melyenek nálunk már csakis a rövid helyiérdekű vasutakon közlekednek.

Visszatérve a svájci vasutakra, felemlitem még, hogy érdekesen vannak építve a postakocsijai, amennyiben a kocsiszekrényt köröskörül vasrácsos nyitott folyosó veszi körül.

A vasuti alkalmazottak, ha valami kéreessel fordultunk hozzájuk, a legnagyobb előzékenységgel állottak rendelkezésünkre; egyébként azonban meglehetősen visszahuzódó és barátságtalan emberek

De ilyen — úgy látszik — a svájczinak

sajnálják, de nem mehetnek el az ünnepekre. Előre figyelmeztetik vala azonban a pataki togatusok Miskolcz bölcsekléziáját, hogy a debreczeni tógás ifjakhoz ne fordulnának hasonló kérelemmel, mivelhogy azok is egy követ fujnak velük.

Elvégeztetett!

Beütött az egész vonalon a togatus-sztrájk!

Az eklézsia fegyvertára pusztá lett. Minden követ megmozgatott, hogy a togatus ifjakat visszacsalogassa, de hasztalan. Nagy volt a busulás a Tetemvártól a Toronyaljáig. A diós-mákos patkókból is kevesebbet fontak vala akkor az ünnepekre. Mincképpen is, nem lesz togatus, a ki jóízűen falatozzon belőle!

Történt vala pedig, hogy a husvét előtti vasárnapon, a reggeli könyörgés végeztevel, huszonhárom viruló hajadon összegyülekezett az őstorony aljában.

A mint dévajkodnának a leányzók, esöndre inti őket egy sugár hajadon. Szőke hajkoronát hord, bársonyos a nézése és amikor megszólal, úgy hallik, mintha ezer apró ezüst harang csengetne.

Ez Danavár Eszter, a Barkay György tógás deák szíve választotta.

— Leányok! — szól az ifju szűz — a mint tudjátok, borus napok járnak az ekléziára! Daczolnak ifjaink a mi apáinkkal s szegyenbe

általános modora is; az idegennel szemben nagyon tartózkodó, szükszavu, udvariasság nélkül s az uralkodó modor különösen a német Svájcban meglehetősen nyers.

A hideghez és a nyitott ajtókhöz a bennlakók úgy látszik igen hozzá vannak szokva, minden állomáson az egész tartózkodás alatt nyitva állottak a homlokajtók, ha pedig a nekünk szokatlan temperatura miatt csak kissé is „meleg“-re állítottuk a gőzfűtési váltót, néhány percz múlva utitársaink már egyenként vándoroltak és vizsgálgatták a gőzfűtési váltó mellett függő hőmérőt s kis vártatva már 3—4 ablak repült lefelé egypár pillanat alatt kibocsátva a kissé felmelegített levegőt, mi pedig dideregtünk újból.

(Folyt. köv.)

Vasuti árvaház Miskolczon.

— Saját tudósítónktól. —

Február 20.

A mezőkövesdi altisztikar által rendezett tánczestély tiszta jövedelme: 53 kor. 60 fillér és *Tóth* Dezső vadnai hivatalnok nagylelkű adománya: 27 korona, összesen 80 kor. 60 fillér jótékony célra a „*Haladás*“ szerkesztőségének rendelkezésére bocsátatván, midőn nyilvánosan beszámolunk róla, hogy ezen összeget gyümölcsötetés céljából a Borsodnegyei Takarek-

borítják ezt a híres várost. Csalogatták őket, de kemény a szívük, vajha megtérnének szerelmes szónokra! Azért bujunkt össze, küldjünk mi stafétát s kiki a követvel egy cserép virágot, egy cserép virágot kinek nyelven értnek, küldjetek Patakra árvácska virágot! . . .

A hajadonok lelkes eljenzéssel fogadták az indítványt és nyomban megbízták Lakatos urat, a templom harangozóját tervük kivitelével.

És a harangozó kedden hajnalba be is fogott a csézába, a melynek az alján szemérmesen pislogott a huszonhárom cserép árvácska . . .

* * *

Nagycsütörtök reggele van.

A szerencsi országúton, az illatontó áprilisi levegőben huszonhárom tógás deák ballag Miskolcz felé. Komoran, szótlannul lépdelnek a fiuk, hónuk alatt fóliant, kezükben egy cserép árvácska-virágot szorongatnak.

És Miskolczon a nap még nem rejtőzik el a Bükk mögé, a midőn az őstorony kakasa már vigan kukorekolja:

— Megjöttek a togatusok! . . .

Igen. Visszacsalta vala őket huszonhárom árvácska . . .

(Vége.)

pénztárban elhelyeztük. egyuttal közöljük azt is, hogy ezen a nagyszabásu tervhez arányitva ma még csekély összeggel egy régóta vajudó eszménk anyagi alapját vetettük meg.

A szolgálatuk teljesítése közben vagy nyugdíj nélkül elhalt vasuti alkalmazottak árvái részére **vasuti árvaházat** akarunk létesíteni Miskolczon. hogy menedéket nyujtsunk azoknak a szegény, apa nélkül nyomorban hátra maradt gyermekeknek, kikről ezideig csak a szük korlátok közé szorított emberi könyörület gondoskodhatott némileg.

Sajnos dolog, de a vasuti szolgálat természetében rejlik, hogy igen nagy azok száma, kik így árván, gondozó nélkül hátra maradnak s az is kétségtelen, hogy legtöbbje elvész, elpusztul vagy elzüllick, mert az egyesek könyörületére alapított gondoskodás a mai nehéz megélhetési viszonyok mellett hamar kimerül.

Ezen a bajon akarunk segíteni. Felszárítani a szenvedők könnyeit, elsimitani a homlok gondterhes redőit s otthont teremteni azoknak a szegény árváknak, kik idő előtt elvesztették fenntartójukat és gondozójukat.

Csekély az összeg, melylyel a nagy eszme alapját megvetettük, de erősen hisszük, hogy egyesek jótékony adományai és a tőke gyarapítását célzó terveink mielőbb tekintélyes alappá fogják azt növelni.

Igy elhatározta a „Haladás“ szerkesztősége, hogy a vasuti árvaházi alap javára nagyobb állomásainkon hónaponként csekély belépődíj mellett helyi szereplők és a szerkesztőség tagjainak közreműködésével hangversenyeket fog rendezni s az ebből származó tiszta jövedelmet az alaphoz fogja csatolni.

Már most bejelenthetjük olvasóinknak, hogy az első ilyen hangversenyt f. évi márczius hó 5-én Zólyomban fogjuk megtartani.

Az eredményről annak idején beszámolunk.

Dr. Tóth Imre pályaorvos.

Miskolcz, február 20.

A közelmúltban Brüsszelben megtartott egészségügyi és demographiai kongresszuson feltűnést keltett nagy tudományosságával s előadásainak előkelőségével **Tóth Imre** selmeczbányai pályaorvosunk, ki egyuttal az ottani kincstári bányák kerületi főorvosa.

A „L'encyclopédie contenporaine“ című párisi tudományos hetilap egy hosszabb cikkben méltányolja dr. **Tóth Imre** érdemeit s

örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy jeles pályaorvo-unk működését dicsérő ezen cikket olvasóinkkal megismertessük.

Dr. **Tóth Imre** a nemrégiben Brüsszelben tartott egészségügyi és demographiai kongresszus IV-ik osztályának tiszteletbeli elnöke volt és egyike volt ezen tudományos értekezlet legkiválóbb munkatársainak. Különösen kitűnt mint a bányamunkások körében uralkodó specialis betegségek legkiválóbb ismerője, a ki mint a selmeczbányai kincstári bányák főorvosa, harmincz évi sikeres működése alatt nagy és értékes tapasztalatokat szerzett azok gyógyításában s kiváló sikereket ért el a bányászok egészségi helyzetének javításában.

A heti lap ismerteti **Tóth Imre** életrajzi adatait is, melyek a következők: 1844-ben Ságvárott Somogy megyében született. Szegény munkás emberek gyermeke volt, ki saját erejéből tartotta fenn magát tanulmányai alatt. A gymnasiumot 1863-ban mint jelesen érett hagyta el és Budapestre jött az egyetemre orvosi tanulmányait végezni. Már mint orvostanuló feltűnt kitűnő képességeivel és különböző pályadíjakat nyert el kiváló munkáival. Orvosi diplomáját 1869-ben szerezte meg. 1871-ben már budapesti kórházi orvos volt. 1871—1873-ig Budapesten a sebészeti klinikát vezette, 1882 óta a selmeczbányai kincstári bányák kerületi főorvosa. Időközben sok külföldi és belföldi tudományos társaság választotta tagjai közé s dolgozatainak előkelősége s nemes jelleme általános tiszteletet szerzett neki munkatársai s kollégái között.

Mint bányorvos a legfőbb súlyt különösen arra helyezte, hogy a földalatti üzemekkel foglalkozó munkások általános egészségi helyzetét javítsa és e téren kiváló, elvitáhatlan érdemeket is szerzett s nagyban hozzájárult a Selmeczbánya és vidékén lakó bányász népség egészségi helyzetének emeléséhez, a mit már a második generációban határozottan fel lehet ismerni.

Tóth Imre tudományos értekezései általános érdeklődést keltettek s azok nagy értéket úgy külföldi, mint magyar kollégái is meg tanulták becsülni.

A bányák és földalatti üzemekben dolgozó munkások között uralkodó specialis betegségek legjelesebb ismerője ő, ki mély tudományának fegyvereivel küzd azok elnyomására.

Ezekben ösmertettük az említett tudományos heti lapnak Dr. **Tóth Imre**ről írott cikkét, igaz örömünknek újból is kifejezést adván a fölött, hogy egyik pályaorvosunk működésével a külföldön is, mily szép elismerést aratott, melyekhez őszinte szívből gratulálunk.

Kollmann Károly jubileuma.

Február 20

— Saját tudósítónktól. —

Szép ünnepélyt rendezett a losonczyi forgalmi főnökség tisztikara f. évi február hó 14-én *Kollmann Károly* főellenőr, losonczyi forgalmi főnök helyettes tiszteletére, ki ezen a napon töltötte be szolgálatának harminczadik évfordulóját.

Délután 3 órákor a forgalmi főnökség hivatali helyiségében gyültek össze szép számban az üzletvezetőségtől és a forgalmi főnökség vonalairól összejött hivatalnokok.

A jubiléumt igazán szépen átgondolt és hatásos beszédben *Kun Bertalan* forgalmi főnök üdvözölte, ki beszédje közben átnyújtotta *Kollmann Károlynak* az üzletvezető elismerő iratát és a díszes keretbe foglalt szép kivitelű csoportképet, mely a forgalmi főnökség tisztikarának jól sikerült arcképeit foglalja magában.

Görgey László üzletvezető meleg hangú elismerő irata a következőképen hangzik:

6. eln. szám.

Tekintetes

Kollmann Károly urnak
főellenőr, forgalmi főnökhelyettes

Losoncz.

Harmincz éves szolgálati jubileuma alkalmából pályatársai üdvözléséhez én is hozzá kívánok járulni. A lelkiismeretes és buzgó tevékenységben eltöltött három évtized munkásságával főellenőr ur méltán rá szolgált azokra az üdvözlésekre, melyekkel jubileuma napján felkeresik.

A midőn tehát köszönetemet fejezem ki főellenőr urnak a vasut intézet javára szolgált odaadó és sikeres munkálkodásáért, azon reményemnek is adok kifejezést, hogy elismerésre méltó munkásságával és ügybuzgalmával továbbra is fáradhatatlan munkatársam lesz abban a munkában, melyet hivatásunk a haza érdekében megkövetel tőlünk.

Miskolcz. 1904. február 13-án

Görgey László, s. k.,
üzletvezető.

Majd *Pető János* losonczyi állomási főnök lépett elő és szép szavak kíséretében átnyújtotta a jubiléumnak a forgalmi főnökségi állomás főnökök értékes ajándékát: egy szép kivitelű ezüst dohány szelenczét.

Az ünnepély második része Losoncz állomáson folyt le, hol is a második osztályú váróteremben kedélyes lakomára gyültek össze az ünneplő kartársak. Az estély fő-

nyét nagyban emelte *Kollmann* főellenőr szeretetreméltó bájos feleségének jelenléte, ki a vidám társasággal a késő éjjeli órákig együtt maradt.

A vacsora alatt *Merkovits Ferencz* az állomásfőnökök nevében köszöntötte fel a jubiléumt; felköszöntőt mondott azonkívül *Havas Dávid* zólyomi fűtőházfőnök is.

Az ovációkra az ünnepelelkes beszédben felelt s éltette az üzletvezetőség nagyérdemű és közszeretnek örvendő vezetőjét *Görgey László* üzletvezetőt.

A társaság éjjel után oszlott szét.

HETI KRÓNIKA.

Elmult a farsangnak sok szerelmi harsza,
Kaczer dominóknak csipkés kis alárcza
Nyugalomba vonul, elhal a muzsika
S hamut hint fejére Pistike, Zsuzsika.
Meghalt Karnevál princa, rövid volt a kora,
No de hosszabb is lesz a halotti tora.

Arany-mezőin a csábos új világnak
Szegény magyarokra borus napok járnak.
Amerikának már foszlik a varázsa,
Cheswikieknek jött gyászos híradása
Felrobbant egy bányá, sir mindnyájunk lelke,
Benne kétszáz magyar a halálát lelke.

Fejünkre a héten bir virágja pereg,
Aratja győzelmét a Maróczy gyerek.
Lángeszéről ma egy egész világ beszél
Püföli ellenét, mint egy japán vezér.
Hires sakkjátzó közt, a világ versenyen
Legelső díjat nyert ez a magyar legény.

Dübörgött a láng, hogy reszketett a kohó.
Elmélázva nézte egy ifju, egy bóhó...
Csalfa szeretője jutott az eszébe
S beveté magát az izzó kemenczébe
Csak egy eles sikoly repült át a légen
S volt... nines. Így történt ez Krompachon a héten.

A muszkák vezére nem művelt még nagyot,
Fogta hát pisztolyát s lelött egy hadnagyot,
Jelentvén a czárnak, hogy ezt azért tette,
Mert Port-Artunál a csatát elvesztette.
Már mint a hadnagy ur, rajta mult a dolog...
Tapsolhatnak hozzá a hős Romanowok!...

Háboru, vagy béke, mindez lári-fári,
Egy hatalom van csak és ez Küry Klári...
Világese menyed az, huszadik század,
Hogy Klári elhagyá már a Népszínházat...
Komédiának sok, tragikumnak kevés
Látszik, hogy nem bántja **fizetésrendezés**.

Passe-partout.

HIREK.

* **A M. Á. V. reformálása.** A minisztertanács az államvasutak adminisztrációjában eszközözendő fontos reformok dolgában hozott döntést. *Az újítás a központi igazgatás nagymérvű decentralizációját és az üzletvezetőségek hatáskörének kibővítését célozza,* a mi jelentékeny megtakarításokkal fog járni. A kereskedelemügyi miniszter az adminisztráció egyesítésénél a porosz mintát vette alapul.

* **Királyi kttüntetések** A király a közlekedésügy terén szerzett érdemeik elismeréséül *Thaly* Emil miniszteri tanácsos, a mohácsi vasút forgalmi igazgatójának a Lipótrend lovagkeresztjét. *Kuranda* Emil, az Adria tengerhajózási részvénytársaság vezérigazgatójának a magyar királyi udvari tanácsosi címet, végül szepesvályi és malduri *Maléter* Zoltán, a Szamosvölgyi vasút igazgatójának a III. osztályú vaskoronarendet adományozta.

Jubiláló mozdonyvezető Mult számunkban ezim alatt emlékeztünk meg *Szoyka* Károly főmozdonyvezetőnek f. hó 12-én Dobsinán megtartott 25 éves jubileumáról. Közlekedési értesülés után örömmel egészítjük ki hírünket azzal, hogy a szép ünnepélyen nemesakartársai, hanem az üzletvezetőség képviselőiben *Fűrész* Sándor felügyelő osztályvezető, a városi intelligencia nagy része élén *Szontagh* polgármesterrel s a dobsinai hivatalnoki kar is csaknem teljes számban, sőt a vidékről is többen jelentek meg. Ez bizonyítja azt, hogy *Szoyka* Károly nemesak a hivatalos, hanem a társadalmi életben is elismert, köztisztelőben álló egyéniség.

* **Marx Károly min. tanácsos kitüntetése.** Örömmel regisztráljuk a hirt, hogy a királyi csalányi *Marx* János miniszteri tanácsos, államvasuti igazgatót a közlekedésügy terén szerzett érdemeinek elismeréséül a Lipótrend lovagkeresztjével tüntette ki. A milyen általános örömet kelt vasuti körökben ezen legfelsőbb helyről jövő s igaz érdemeket méltányoló királyi kitüntetés, ép olyan lehangoló hatást kelt általánosságban az a szárnyra kapott, de még megerősítést nem nyert híresztelés, hogy *Marx* miniszteri tanácsos állítólag rövid

idő alatt elhagyja mostani állását, hogy a kereskedelmi miniszteriumban államtitkári ranggal új pozícióját elfoglalja. A milyen kiváló képzettségű szakértőt nyerne *Marx* János miniszteri tanácsosban a miniszterium, olyan humánus közvetlen felelőséget veszítenének benne a vasuti alkalmazottak.

* **Hymen Hay** Gyula, magyar kir. államvasuti mérnök eljegyezte *Halmajon Szücs* Mariska urhölgyet, néhai *Szücs* József földbirtokos leányát.

* **Nyugdíjazási hírek** Több lapban olvastuk azt az előtünk éppen nem hihető híresztelést, hogy *Ludvig* Gyula miniszteri tanácsos, elnök és dr. *Stetina* József miniszteri tanácsos igazgató már legközelebb nyugalmába vonulnak. Őszintén óhajtjuk, hogy a híreket illetékes helyről mielőbb megczáfolják s úgy elnökünk, mint a személyzet érdekeit annyira lelken viselő *Stetina* miniszteri tanácsos még hosszú ideig tartsák meg állásukat s megkezdett nagy munkájukat: a fizetésrendezést be is fejezzék.

* **Új osztálymérnök.** *Kösa* Gyula ipolysági osztálymérnök súlyos betegsége folytán az osztályvezetői állás betöltése szűk édessé válván, ezen állásra az üzletvezetőség központjából *Náday* Lajos főmérnök helyeztetett át Ipolyságra. A rokonszenves modern főmérnök távozása Miskolcznak határozott veszteséget jelent.

* **Vasutigazgatók értekezlete.** A magyar és osztrák vasutak igazgatói február 18-án dél előtt értekezletet tartottak a Magyar Államvasutak *Andrássy-uti* igazgatósági épületében. Az értekezleten *Marx* János elnökölt.

* **Jelmez-est a Vasuti és Hajózási Klubban.** A Magyar Vasuti és Hajózási Klub jól sikerült jelmez-estét rendezett. A mulatságot sétahangverseny nyitotta meg. A vigalmi bizottság értékes nyereménytárgyakból ingyentombolát rendezett. Sétahangverseny után tánc következett és hajnalig tartott. Az első négyest 100 pár táncolta.

* **Eszküvő.** *Schmiedt* János losonezi rakfelvigyázó nőül vette *Wagner* Katalint.

* **Eljegyzés.** *Kun* József az előtt a miskolczi fűtőháznál beosztva volt mérnök, most szegedi ipariskolai tanár, az ismert nevű jelespoéta (*Hetes*) eljegyezte *Szabó* Jolánt, *Szabó* Jakab, szegedi ügyvéd leányát.

* **A s. a. ujhelyi műhely mulatsága** A s. a. ujhely gyártelepi dal, zene- és önképzőkör f. hó 16-án hangversennyel egybekötött zártkörű táncmulatságot rendezett, a mely vá- rakozáson felül jól sikerült

* **Az igazgatóság ujjaszervezése.** Bejárta a hir a lapokat, hogy a kereskedelmi miniszter az államvasutak igazgatóságát ujjaszervezi. Az uj szervezet a főosztályokat szakosztályokká, a szakosztályokat ügyosztályokká s az eddigi ügyosztályokat csoportokká változtatja. Megszűnnek a főosztályok igazgató állásai, el- ejtik az elnökigazgatói czimet és egy igaz- gatója lesz az Allamvasutaknak. Hir szerint az igazgatóság bevétel ellenőrzési osztályát egyesíteni fogják a leszámoló hivattal és Szegedre helyezik. A szervezés személyzeti változásokat is von maga után.

* **A vasuti kalauz panasza.** A lapok nem rég azt a hirt közölték, hogy Hegedüs László vasuti kalauz a kupéban Fábián Mária egri nőtől szeretkezés közben 652 koronát lopott el. Hegedüs a hirt közlő lapok közül csak a Felsőmagyarországi Hirlapot és a Hatvani Hirlapot perelte be. E hó 16-án volt ez ügy- ben Kassán a főtárgyalás, a hol a Felső- magyarországi Hirlap segédszerkesztője Mu- rányi József volt a vádlott. Azzal védeke- zett, hogy ő a hirt más lapokból vette át, de a kalauz csak az átvevők ellen indított pört, a szerző ellen azonban nem. Az esküdt- bíróság felmentő verdiktet hirdetett ki. Ugyanez ügyben a budapesti esküdtbíróság - lótt is lesz nemsokára sajtópör a Hatvani Hirlap ellen.

* **Viczinális vasut a fővaros területén.** Egy magánvállalkozó engedélyt kapott olyan viczi- nális vasut építésének az előmunkálataira, amely a Budapest—Ferencz- város vasuti állomás mellől indul ki s azután Erzsébet- falva, Kossuthfalva, Soroksár, Alsó-Némedi, Bugyi, Felső- és Alsó-Genes irányában Jász- kerekgyházáig haladna. A vasut közigaz- gatási bejárása már meg is történt *Surányi* Kálmán királyi műszaki tanácsos elnöklése mellett.

* **Villamosvasut a Magas Tátrában.** Egy ré- gen vajudó kérdés, a tátrai vasut terve, rö- vid időn belül meg fog valósulni. Ugyanis egy részvénytársaság alakult, mely *vágány- nélküli felső vezetékes villamosvasut léte- sítésével akarja a közlekedést a Magas- Tátrában lehetővé tenni.* Svájcban, Anglia-, Német- és Franciaországban már több ilyen vasut épült. Magyarországon ez volna az első

vágány nélküli villamosvasut. *A létesítendő vasut a két órányi kocsit a Poprád-Felka vasut állomásától a Tátrába 35 percnyi idő alatt tenné meg.* A vágány nélküli vasut eszméje legujabb keletű és egy drezdai mér- nök találmánya; a tervezett vasut szintén az ő vezetése mellett fog épülni. A vállal- kozók már folyamodtak a kereskedelmi mi- niszterhez az engedély elnyerése iránt és mihelyt azt megkapják, azonnal megkezdik az építést; a tervbe vett vasut a Magas- Tátra idegenforgalmának hatalmas lendületet fog adni.

* **Uj viczinális vasut.** A kereskedelmi mi- niszter gróf Pejacsevich János földbirtokos- nak megadta az előmunkálati engedélyt egy Budapestről Rákospalota irányában, Fő- tig tervezett villamos vasutra. A vasut szárny- vonalai: Mogyoródot, Pusztá-Szent-Jakabot, Szadát, Mátyásföldet, a Batthyány telepet, Rákosligetet érintik.

* **Kellemetlen utitárs.** Rosenkranz Izidor lengyelországi zsebtolvaj speciálista a maga szakmájában. Rendesen a vonatokon tev- kenkedik és a mások utitársáival szeret ki- szállani. Így tett tavaly is a kelenföldi állo- máson egy tiszttel. Miután hat efféle cselek- ményvel volt vádolva, a törvényszék három évi fegyházra ítélte.

* **Lopás a vonaton.** Schön Lajos bécsi gyá- ros följelentést tett a budapesti főkapitány- ságon, hogy meglopták a vonaton. Este tíz órakor érkezett személyvonaton s a keleti pályaudvaron vette észre, hogy barna bőrből való, három rekeszes pénzes tárczája el- tűnt. A tárczában, amelybe „Riedl Caffé Európa“ van belenyomva, két jegyzőköny- vecske, értékes irományok, 1800 korona készpénz és értékpapírok voltak.

* **Vasuti baleset.** Brüsszelből sürgőnyzik, hogy az északi pályaudvar bejáratánál ösz- szeütközött az ostende—antwerpeni vonal két vonata. Egy személy meghalt, 7 megsérült.

* **Anarkista a vasuti kocsi alatt.** A minap egy osztendei távirat azt a hirt hozta, hogy Osztdendőben az osztende—varsói expressvo- nat egyik kocsija alatt egy odakötözött fi- talembert találtak, aki azt vallotta, hogy Vezov Vazulnak hívják. Az osztendei tör- vényszék egy genfi orosz diáktól levelet ka- pott, amelyben azt írja, hogy a letartózta- tott fiatalembert Dinagorszki Nikolájnak hív- ják, huszonnégy éves és fiatal kora mellet már irodalomtörténeti tanár. Dinagorszki fo- gadott, hogy Tolsztojnak Oroszországból ki- tiltott műveit egy vasuti vorat alatt hazá- jába csempészi. Dinagorszki megvallotta, hogy ez igaz és hozzátette, hogy Tolsztoj-

nak lelkes hive. A bíróság vád alá helyezte hamis név viselése és a vasutársaság ellen megkísérelt csalás miatt.

* **Nagy lopás a vonaton.** A zsolnai főszolgabírói hivatalnál panaszt tett *Széchenyi Mihály* gróf, hogy február 15-én éjjel a zsolnai gyorsvonat egyik I. osztályu szakaszában utazva, ütközben ismeretlen tettesek 2000 korona értékű ékszereit ellopták. A főszolgabíró rögtön táviratozott a budapesti államrendőrségnek, mely a tettesek kézrekerítése iránt széles körű nyomozást indított.

* **Megszűnt első osztályu kocsi.** Münchenből jelentik, hogy a bajor vasutigazgatóság elhatározta, hogy május elsejétől kezdve az összes bajor személyvonatoknál megszünteti az első osztályu kocsikat. A bajor vasutigazgatóság ezzel az intézkedéssel több angol vasut példáját követi. Angliában ugyanis egyes vonalon még a gyorsvonatoknál is beszüntették az első osztályu kocsikat, egyúttal azonban a második- és harmadosztályu kocsikat nagyobb kényelemmel rendezték be. Az új rend mindenképen helyes, mert ezáltal a vonat megszabadul a fölösleges tehertől, minthogy az első osztályu kocsiokon tudvalevőleg nagyon kevés az utazó, sőt gyakran egyáltalában nincs is utas.

* **A világ leghosszabb és legmagasabban fekvő drótkötélpályája.** A világ leghosszabb és legmagasabban fekvő drótkötélpályáját most építik Argentínában. A pálya a Cordillerákban fekvő Mexikana bányakerületben termelt ércnek Chilesitő állomásra való elszállításra szolgálna s 3,536 méternyi emelkedés mellett 35 kilométer hosszú lenne. A pálya végpontja 4,585 méter magasságban fekszik a tenger színe fölött, 400 méterrel magasabban, mint a Jungfrau csúcsa. Mivel a pálya alsó álmása is 1,049 méter magasságban fekszik, elképzelhető, hogy mily nagy nehézségeket kell leküzdeni az építkezésnél. Néhol a drótkötelek 850 méter magasságban szabadon vannak kifeszítve, másutt meg 40 méter magas tornyok építésére volt szükség, hogy a kötelek kellő magasságban ki legyenek feszíthetők. Az összes építési anyagot a gépeket a drótköteleket, a gőzgépet, egyszóval mindent öszvéreken kell felhordatni, ennélfogva az összes tárgyakra nézve bizonyos legnagyobb súlyt kellett megállapítani. Ilyenképen a gépeket, a kötélskorongokat stb. szét kellett darabokra szedni, úgy hogy az egyes darabok nem lehettek súlyosabbak, mint egy teherhordó állat hordképessége. Az egyes darabokat aztán a helyszínen állították egybe. Az összes részeket Németország-

ból szállítják, elképzelhető nehézségek mellett. Nem kevesebb, mint 16,000 láda és csomag érkezett meg a vasut alkatrészeivel, melyeket Antwerpenből Rosarióig hajón szállították. A vasut építése annyira előre haladt, hogy a pálya egy része a közel jövőben megnyitható lesz. Ha elkészül, óránkénti 40,000 kg. érc lesz másodpercenként 2.5 m. sebességgel továbbítható, ami mellett minden 45 másodpercen egy 500 kg. sullyal megterhelt kocsik lesz a végállomáson ürithető.

* **Leggyorsabb villamos vasut.** A marienfeld-zossen katonai vasutvonalat az utóbbi két évben a kísérletezés céljából teljesen újraépítették. A régi vonal már az 1901-ben elért 160 km. óránkénti sebességnél használhatatlannak mutatkozott, amennyiben a sínek helyenként elgörböltek és sérüléseket szenvedtek; s így a régi síneket felszedték s helyökbe méterenként 41 kilogramm súlyú aczélsíneket raktak le, melyek a kisiklás lehetőségének teljes elkerülése céljából biztonsági melléksínekkel lettek ellátva. A legutóbbi próbajáratoknál az elért legnagyobb óránkénti menetsebesség 210 km. volt a kísérletezés céljából épült kocsi hossza 22 méter, súlya körülbelül 90 tonna, melyből 42 tonna esik a hajtómotorokra és a villamosberendezésre. Hogy az említett óriási sebességgel haladva, a kocsit megállásra bírjuk, nem kevesebb mint másfél kilométeren át kell fékezniük, bár a használt Westinghouse-fék dugatytyuja 200,000 kilogramm nyomással szorítja a fékeket a kerékhez. A kocsi elején észlelt légnyomás a nagy sebesség következtében 200 kilogramm minden négyzetméteren. A próbajárat után a kocsi elején levő üvegtáblák tele voltak mindenféle bogarakkal, méhekkal, melyek mintegy oda lettek nyomva az üveghez.

* **A ki kertjét szereti, szép virágokat és kitérő konyhakerti terményeket akar,** az fedezze magszükségletét *Mauthner Ödön* cs. és kir. udvari magkereskedésében *Budapest, Rottenbiller-utca 33.* A cég idei árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, kívánatra mindenkinek *ingyen* küldi. Ezen árjegyzék az általánosan ismert, világ híri kitérő magvakon kívül, még a különösen érdekes és megépő konyhakerti- és virágujdonságoknak egész sorozatát is tartalmazza.

Tarka élet.

A kulcs.

— Sajátságos történet. —

Február 20.

Molt szerdán a vidám ifjak önképző és temetkezési egyesületének tombolával egybekötött táncestélyén voltam barátommal Viheder Andrással.

A tombolánál a szerenese kedvezett barátomnak, mert egy *kulacsot* nyert.

Hajnal felé indultunk haza.

Én elkísértem Andrást, aki mikor a lakásához ért, ijedten kapkodott a zsebéhez és elképedve így kiáltott föl:

- No, szépen vagyunk!
- Mi az?
- Elvesztettem a kapukulcsomat.
- Hát most mit esinálsz?
- Tudja ég?

András kellemetlen helyzetben volt. Dörömbölt a kapun, ordított egy fél óráig (esőngetyű nem volt), de a házbeliek közül senki sem hallotta meg.

— Mit tegyek? Mit tegyek? — sópánkodott. Várjak reggelig, míg a kaput kinyitják?

De hirtelen így kiáltott föl:

- Hah, megvan!
- Mi?
- Tudom már, mit esinálok.
- Nos?

András kivette zsebéből a tombolán nyert kulacsot.

— Látod? — szólt.

— Látom.

— Nos, figyelj ide!

Ezzel a *kulacsból* habozás nélkül kivette az „a” betűt, bedugta a zárba az eként birtokába jutott kulcsot és az ajtót hideg nyugalommal kinyitotta...

Nem nagyszerű?

Pagát.

CSARNOK.

A miszép Roseanvee grófunk.

Irta: Souvestre Emil.

(Folytatás.)

Johanna, az első pillanattól, a hogy a fiatal katonát meglátta, heves felindulást érzett, a mi szívéhez kergette a vért s egyszerre, előtte eddig egészen ismeretlen, édes dalt hallott, mit az álmok kis, kék madara zengedett a fülébe.

A beteg ágya lábánál ülve, gondosabban ápolta őt, mint egy szerető nővér tehetne volna.

Aztán egy napon kimaradt a láz, helyet engedett az életnek s a valóságnak, az élet a szerelem, a valóság pedig Johanna volt.

Néhány nap mulva a hadnagy egy meleg tavaszi reggel a terebélyes fák árnyékában sétált.

A nap vidám fényvel árasztotta el a mezőt; a zephir játszott a lombokkal, a madarak reggeli dalaikat zengedezték, szóval minden mosolyogni látszott ebben a szép természetben.

Egyszerre sötét pir futotta el arcát, ingadozni kezdett s alig tudott a lábán megállani. Egy faszor fordulójánál szemben állott Johannával.

— Mi baja? — kérde a leány. — És hangja oly édes volt, hogy a tiszt pilláján köny jelent meg.

— Bocsanat, kisasszony, de váratlanul találkozva kegyeddel, nem tudtam ura lenni érzelmeimnek.

Johanna lesütötte a szemét s elpirult.

— Kisasszony, — folytatta a tiszt, — áldom a sorsot, a mely kegyed közelében hozott, mert abban a pillanatban, mely kegyedtől eltávolít . . . örökre . . .

— André ur . . .

— Engedjen szólanom; ez a találkozás utolsó is lehet; könyörgöm tehát, ne utasítsa vissza kérésemet, hallgasson meg.

Johanna sem nem tudott, sem nem mert tiltakozni; mert szívében a kis kék madár legédesebb dalát csicseregte.

Egy pillanatnyi szünet után a fiatal ember megindulástól remegő hangon folytatta:

— Van-e barát azok számára, a kiket a sors azokba a szomorú menházakba dob, a melyeket az emberszeretet emel az árváknak? En ilyen árva vagyok. Barát! Kegyetlen szó, a mely felszakítja a folyton vérző sebet. Vajjon a világ képes-e szánalmat érezni mások szenvedései iránt? Ah! én még eddig hiába kerestem ezt az édes érzelmet, a mit barátságának neveznek; még eddigelé csak a könyörületet és megvetést ismertem.

Ön sir, Johanna! köszönöm, ezerszer köszönöm! Ezek a könyvek úgy hullanak szívemre, mint a harmateseppek, melyek a nap hevétől meghervasztott fűszálat felüditik; feledtetik velem a szenvedéseket s Isten megáldja kegyedet azért a pillanatnyi boldogságért, a mit azokkal nekem szerez.

E szavakra megragadta a fiatal leány kezét s szívéhez szorította.

Hogyan írjuk le a fiatal leány édes mámorát, mit ezek a szavak keltettek lelkében?

Majd elhalványult, majd elpirult s remegés fogta el tagjait.

— Johanna — kezdte az ifju — bocsássa meg vakmerőségemet. Tudom, méltatlan vagyok önre, de ismétlem, távozom, s ha vakmerőségem sértette, nos! ne gondoljon többet rám, gondolja, hogy rossz álom volt, minek emlékét az első napsugár elűzi.

— André, miért akar elutazni?

— Johanna, mit mond ön? Óh! beszéljen, beszéljen tovább vagy inkább hallgasson, mert szavai csak növelnék kétségbeesésemet s már is eleget szenvedek, nemhogy még hiú remény keltésével fokoztassék szenvedésem.

— Hagyjuk ezt a beszédet, a mi önnek fájdalmat okoz; ön még nem elég erős...

Johanna nem fejezte be szavait, mert egyszerre heves puskaropogás hallatszott a park másik oldaláról s érthetetlen szavak keveredtek a zajba.

— Mi történik itt? — kérde André.

— Johanna és Roscanvec! — kiáltá egyszerre egy hatalmas hang — Roscanvec mellém!

— Atyám, atyám, — kiáltá Johanna — itt vagyok.

És feledve szerelmét, csak kötelességére gondolt s futott a kastély felé.

De már katonákkal találkozott, a kik fej nélkül futkostak ide-oda. Valaki elárulta a kastélyt s a kékek minden oldalról előnlöttek, pusztulást s tüzet hagyva nyomukban.

(Vége köv.)

Innen-onnan.

Falusi iskolában.

Tanító (magyaráz): A természetrajzban elérkeztünk a pulykához... van talán valakinél egy?

Az újoncz iskolából.

Káplár: Mondja meg kend, Gombóc János, hány gomb van a katona waffenrokkján?

Gombóc: Tizenkettő.

Káplár: S miért épen tizenkettő?

Gombóc: Mert az őrmester ur lármázik, ha csak egy is hiányzik.

Beteljesedett.

A menyecske mondja a férjének:

— Nézd csak, egy régi leveledre akadtam... Ah, hogy megváltoztak az idők! Azt írtad, hogy inkább akarsz velem a pokolban lenni, micsi nélkülem az égben.

A férj felsóhajt:

— És óhajom beteljesült.

Gyöngéd fiu.

Apa: Hát ilyen rossz bizonyítványt mertél haza hozni?
Fiu: Oh, tudom papa, hogy rossz diák voltál és most nem akartalak megszégyeníteni.

Kárpótlás.

Ur: De hiszen borzasztóan rövidre vágta a hajamat!
Borbély: Tessék helyet foglalni. Joga van várni, a míg kellő hosszúságra nő.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Számrejtvény.

— Közli: R. Zoltán. —

4. 5. 12. 10. Télen látható.
8. 9. 15. 13. 7. 6. A lovagkor maradványa.
11. 16. 4. A hegedű egy fő alkatrésze.
8. 14. 15. 1. 4. 5. Nagy nemzet.
13. 3. 15. 5. Egy állat.
1—16. Nagyfontosságú esemény.

A talány minden megfejtője, ki pontos czimét közli s esomagolási és pósta díj tejében 50 fillért beküld, jutalmul egy értékes könyvet kap.

Az 50 fillér bélyegjegyekben is beküldhető.

Megfejtési határidő márczius hó 3. A talány megfejtését márczius 6-iki számunkban fogjuk közölni.

A „Haladás“ 6-ik számában közölt talány helyes megfejtése:

Nemzetiségi kérdés

A 46 megfejtő közül nyertes lett *Vértés* István, kinek czimére ifj. Görgey László „Képtelen történetek“ czimű kötetét postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

Sch. V. Miskolcz. Az aktuális cikket legközelebbi számunkban hozzuk. Üdvözlét.

S. G. Budapest. Köszönjük a szakezikeket. Az érdeklődőknek bizonyára örömet fogunk okozni a közlésével. A kéziratot kivételesen megőrizzük és visszaküldjük.

Ákos szerelme Elcsépett, régi mese; a kidolgozása is nagyon kezdetleges, nem közöljük.

L. K. A tárezát ki fogjuk adni.

A. J. Ipolyság. A küldeményt alkalmissal felhasználjuk. Köszönjük.

Lovag. Ez a kérdés már elintézését nyert, nincs értelme, hogy visszatérjünk rá.

Felelős szerkesztő: **Zsivkovics Antal.**

Kisebb rendeléseknél pénz előre beküldéssel jutányosabban jön.

K. RÁCZ JENŐ

MISKOLCZON,

gyógyszerésznél

... IZON készítményeim valódiak, melyek védjeggyel vannak ellátva.

„AZ ARANY SZARVASHOZ” címzett gyógyszerárában

kaphatók 15 év óta közkeveltségnek örvendő alatt elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczenkencsős.** Számos hölgy áldja jó hatását — sepió-puhaságot ad, teljesen ártalmatlan szer, az arczot a redőktől késő korig megóvja, egy téglény 1 kor. Hozzá **Iris balszam szappan**, 1 db. ára 70 fill. Hozzá **Vénus arczpor**, fehér, rózsza és krém színekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
  - Pyrethro Salicyl szájessentia** néhány cseppel egysejti szájjal kölesönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti, — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá **(Pyrethro) növény fogpor**, mely a fogakat desinfectálja és fehérre takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszeremet nem használták és fogfájás van, ajánlatik a kitűnő jó hatásu **(Pyrethro) sveiczi fog-csepp**. 1 üveg ára 50 fillér.
  - Hajerősítő (balszam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készítve a hajhullást és fejbőrkorpaosodást megakadályozza, valamint egyéb fejbőrbetegségtől megóv és kellemes illattalál fogva szívesen alkalmazatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
  - RácZ Jenő keleti „Balszam hajuszpedróje”,** soha meg nem meg nem avasodó, zírmentes balszamokból készítve igen kellemes illatú, minden hajszeszínhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.
  - Cannabin** (tyukszem-balszam), biztos hatásu és legkényvelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sönörök kiirtására. 1 üveg ára 70 fillér.
- Forgalomban van és közmegelekedéssel használják a
- Migrain**, főfájás, nátha ellen bedörzsölő és szároló szer, Jamin aether 1 üveg 80 fillér.
  - Fagyás ellen Északi dr.** Képes fagykenőcs, 1 téglény 1 korona. **Hajfestésre Orientin**, 2 üveg 3 korona. Világosabb színre 1 üveg 2 korona.
- Tegy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van: kívánatra részletes árjegyzék utasításokkal megküldeték **Csak azon készítmények valódiak, melyek tenni védjeggyel vannak ellátva.** A drága külföldi hasonmásokat, úgy mennyiségileg, mint minőségileg és olcsóságunkkal fölülmúlják; úgy, hogy általában házi szereket gyártant legjobban alkalmazhatók.
- Főraktár: Budapest **TÖRÖK JOZSEF** gyógyszerészre, Király-utca 12. szám.

Rendelési cím: **K. RÁCZ Jenő** gyógyszerész Miskolczon.

Utánzásoktól tessenek óvakodni.

Nyomatott Szelényi és Társa könyvnyomdájában Miskolczon.